

EBA/GL/2020/13

30. september 2020

Retningslinjer

for relevante undergrupper af sektoreksponeringer, hvorpå kompetente eller udpegede myndigheder kan anvende en systemisk buffer i overensstemmelse med artikel 133, stk. 5, litra f), i direktiv 2013/36/EU

1. Efterlevelse og indberetningsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder som defineret i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010 eller, hvor de er forskellige, udpegede myndigheder som defineret i artikel 133, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU², og som er omfattet af disse retningslinjer, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente eller udpegede myndigheder senest den (10.01.2021) underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente eller udpegede myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's hjemmeside, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/2020/13". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente eller udpegede myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's hjemmeside i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

2. Emne, anvendelsesområde og definitioner

Emne

5. Disse retningslinjer udstedt i medfør af artikel 133, stk. 6, i direktiv 2013/36/EU præciserer de relevante undergrupper af sektoreksponeringer, hvorpå den relevante myndighed kan anvende en systemisk buffer i overensstemmelse med direktivets artikel 133, stk. 5, litra f).
6. I disse retningslinjer præciseres desuden anvendelsen af den systemiske buffer på disse undergrupper af sektoreksponeringer i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, navnlig den systemiske relevans af de risici, der opstår som følge af disse sektoreksponeringer, samspillet mellem den sektorspecifikke systemiske buffer og andre makroprudentielle foranstaltninger og gensidighed (reciprocitet).

Anvendelsesområde

7. Disse retningslinjer finder anvendelse ved den relevante myndigheds indførelse af et krav om, at institutter opretholder en systemisk buffer i henhold til artikel 133 i direktiv 2013/36/EU på en undergruppe af en hvilken som helst af de sektoreksponeringer, der befinder sig i en medlemsstat, som er identificeret i direktivets artikel 133, stk. 5, litra b).

Målgrupper

8. Disse retningslinjer er rettet til de kompetente myndigheder, der er defineret i artikel 4, stk. 2, litra i), i forordning (EU) nr. 1093/2010, eller hvor disse er forskellige, de udpegede myndigheder, der er omhandlet i artikel 133, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU (begge omtalt som "relevante myndigheder").

Definitioner

9. Medmindre andet er angivet, har de udtryk, der er anvendt og defineret i direktiv 2013/36/EU eller i forordning (EU) nr. 575/2013³, den samme betydning i disse retningslinjer. I disse retningslinjer finder endvidere følgende definitioner anvendelse:

"Erhvervsejendom": enhver form for fast ejendom, som ikke er en beboelseejendom som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 75) i forordning (EU) nr. 575/2013.

"Forbrugerkredit": forbrugerkredit som defineret i kategori 2 i del 2 i bilag 2 til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013⁴.

"Dimension af en eksponering": en specifik egenskab ved en eksponering.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁴ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 af 24. september 2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 1).

"Element af en dimension af en eksponering": en underinddeling af en eksponerings dimension.

"Finansielt selskab": et finansielt selskab som defineret i punkt 2.55 i bilag A til forordning (EU) nr. 549/2013⁵.

"Valutalån": valutalån som defineret i EBA's retningslinjer for fælles procedurer og metoder for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen (SREP) og tilsynsmæssige stresstest⁶.

"Offentlig forvaltning og service": en offentlig forvaltning og service som defineret i punkt 2.111 i bilag A til forordning (EU) nr. 549/2013.

"Institutionel enhed": en institutionel enhed som defineret i punkt 1.57 i bilag A til forordning (EU) nr. 549/2013.

"Juridisk person": en juridisk enhed som defineret i punkt 5) i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 2016/867⁷.

"Fysisk person": en husholdning som defineret i punkt 2.118 i bilag A til forordning (EU) nr. 549/2013.

"Ikkefinansielt selskab": et ikkefinansielt selskab som defineret i punkt 2.45 i bilag A til forordning (EU) nr. 549/2013.

"Nødlidende": kategoriseringen af en eksponering som nødlidende i henhold til afsnit 213-219 i del 2 i bilag V til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014⁸.

"Relevant myndighed": den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed alt efter, hvilken der er relevant, jf. artikel 133, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU.

"Beboelsesejendom": en beboelsesejendom som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 75), i forordning (EU) nr. 575/2013.

"Detaileksponeringer": eksponeringer, som opfylder kravene til detaileksponeringsklassen i henhold til artikel 123 i forordning (EU) nr. 575/2013.

"Sektoreksponeringer": de kategorier af eksponeringer, der er anført i artikel 133, stk. 5, litra b), i direktiv 2013/36/EU.

"Samlet gæld i forhold til EBITDA": forholdet mellem den samlede gæld og EBITDA som defineret i afsnit 3 i ECB's vejledning om gearede transaktioner (maj 2017).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

⁶ EBA/GL/2014/13 som ændret.

⁷ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/867 af 18. maj 2016 om indsamling af granulære data om kreditter og kreditrisiko (ECB/2016/13) (EUT L 144 af 1.6.2016, s. 44).

⁸ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutteres indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

"Ikkesikret eksponering": en eksponering, der ikke er sikret ved pant, pant i fast ejendom eller anden sikkerhed, der skal anvendes, hvis debitor ikke betaler.

3. Gennemførelse

Anvendelsesdato

10. Disse retningslinjer finder anvendelse fra den 29. december 2020.

4. Kriterier for identifikation af undergrupper af sektoreksponeringer

11. Med forbehold for bestemmelserne i afsnit 5 og 7 bør de relevante myndigheder ved anvendelsen af en systemisk buffer i overensstemmelse med artikel 133, stk. 4 og stk. 5, litra f), i direktiv 2013/36/EU udpege en undergruppe eller undergrupper af sektoreksponeringer ved at kombinere ét element eller delelement fra hver af følgende dimensioner af eksponeringer:

- a. type af debitor eller modpartens sektor
- b. type af eksponering og
- c. type af sikkerhedsstillelse

Listen over elementer, herunder opdelingen heraf, i hver dimension, beskrives nærmere i afsnit 6.

12. Ud over det minimum af dimensioner, der er omhandlet i afsnit 4, stk. 11, kan de relevante myndigheder, når det er hensigtsmæssigt, behørigt begrundet og forholdsmæssigt for at forebygge og afbøde makroprudentielle eller systemiske risici, som omhandlet i artikel 133, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU, yderligere kombinere de valgte elementer i de i afsnit 4, stk. 11 omhandlede dimensioner med ét element eller delelement fra en af følgende korrelerende underdimensioner, som følger:

- a. økonomisk aktivitet (for elementet "juridisk person" i dimensionen "type af debitor eller modpartens sektor")
- b. risikoprofil (for dimensionen "type af eksponering")
- c. geografisk område (for dimensionen "type af sikkerhedsstillelse").

Listen over elementer under hver underdimension, herunder opdelingen heraf, beskrives i afsnit 6.

13. Uanset afsnit 4, stk. 12 kan de relevante myndigheder, hvis det anses for nødvendigt, kombinere to elementer fra underdimensionen "risikoprofil", forudsat at de risici, der hidrører fra den udvalgte undergruppe af sektoreksponeringer, er systemisk relevante i henhold til afsnit 5.

14. Bilag 2 indeholder eksempler på mulige kombinationer af elementer og delelementer af de i dette afsnit omhandlede dimensioner og underdimensioner.

5. Kriterier for vurdering af den systemiske relevans af risici, der stammer fra undergrupperne af sektoreksponeringer

15. Når de relevante myndigheder identificerer en undergruppe af sektoreksponeringer, hvorpå de relevante myndigheder kan anvende en systemisk buffer, bør de overveje, om det er berettiget at aktivere en sektorspecifik systemisk buffer på grundlag af den systemiske relevans af de risici, der opstår som følge af den del af undergruppen af sektoreksponeringer, de ønsker at anvende. De relevante myndigheder bør med henblik på det nationale finansielle systems stabilitet tage hensyn til de forskellige kilder, som disse risici kan opstå af, og undgå en alt for granulær anvendelse af den sektorspecifikke systemiske buffer.
16. Med henblik på anvendelsen af afsnit 4, stk. 15 bør de relevante myndigheder foretage en kvantitativ og kvalitativ evaluering af den systemiske relevans af de risici, der hidrører fra undergruppen af sektoreksponeringer, herunder, hvor det er relevant, fastsættelsen af væsentlighedstærskler.
17. Ved gennemførelsen af den i afsnit 5, stk. 16 omhandlede evaluering bør de relevante myndigheder tage hensyn til følgende kriterier:
- a. størrelse
 - b. risiko og
 - c. indbyrdes forbundethed.

5.1. Størrelse

18. De relevante myndigheder bør overveje, om størrelsen af den udvalgte undergruppe af sektoreksponeringer kan udgøre en alvorlig risiko for det finansielle system og realøkonomien i en given medlemsstat. Med henblik herpå kan de relevante myndigheder tage undergruppens relative størrelse i betragtning i forhold til det indenlandske banksystems samlede aktiver, de samlede risikovægtede aktiver i det indenlandske banksystem, det indenlandske banksystems samlede kapitalgrundlag og den indenlandske økonomis BNP. De relevante myndigheder kan også, hvor det er relevant, tage andre hensyn, såsom markedsstrukturen for visse eksponeringer.

5.2. Risiko

19. De relevante myndigheder bør overveje, om kredit-, markeds- og likviditetsrisiciene for den pågældende undergruppe af eksponeringer er korreleret med omfanget af tab hidrørende fra denne undergruppe. Mulige risikomålinger kan tage hensyn til historiske tab/værdiforringelser, PD/LGD-udvikling, værdjusteringer og markedsudvikling. Fremadrettede indikatorer, herunder tab under negativ makroøkonomisk udvikling, kan også overvejes på grund af de makroprudentielle bufferes forebyggende karakter.

5.3. Indbyrdes forbundethed

20. De relevante myndigheder bør overveje, om andre undergrupper af eksponeringer eller finansielle markedsdeltagere direkte og/eller indirekte er afhængige af den udvalgte undergruppe af sektoreksponeringer, og om materialiseringen af risiko i den udvalgte undergruppe kunne medføre negative direkte og/eller indirekte væsentlige følgevirkninger for andre eksponeringer eller aktører på det finansielle marked.

6. Klassifikation af dimensioner og underdimensioner

21. Dimensionerne og underdimensionerne af en undergruppe af de i afsnit 4 omhandlede sektoreksponeringer bør omfatte de elementer, der er nærmere beskrevet i dette afsnit. Bilag 1 indeholder en oversigt over de dimensioner og korrelerede underdimensioner og deres elementer, der bør anvendes til at identificere en specifik undergruppe af en sektoreksponering i overensstemmelse med disse retningslinjer.

6.1. Type af debitor eller modpartens sektor

22. Dimensionen "type af debitor eller modpartens sektor" bør omfatte to elementer, der gensidigt udelukker hinanden:

6.1.1. juridisk person eller

6.1.2. fysisk person.

23. Elementet "juridisk person" bør omfatte følgende delelementer:

6.1.1.1. ikkefinansielle selskaber

6.1.1.2. finansielle selskaber og

6.1.1.3. offentlig forvaltning og service.

6.1.a. Økonomisk aktivitet

24. Underdimensionen "økonomisk aktivitet" bør omfatte de økonomiske aktiviteter, der er identificeret ved en bogstavkode på første niveau (afdelinger) i den fælles statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Den Europæiske Union (NACE rev. 2) som fastsat i bilag 1 til forordning (EF) nr. 1893/2006⁹.

6.2. Type af eksponering

25. Dimensionen "type af eksponering" bør omfatte følgende elementer:

6.2.1. alle eksponeringer

6.2.2. detaileksponeringer og

6.2.3. andre eksponeringer end detaileksponeringer.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

26. Der kan overvejes en yderligere opdeling i de følgende instrumenter, der følger klassificeringen i bilag II og IV til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014¹⁰:

- a. balanceførte poster:
 - i. aktieinstrumenter
 - ii. gældspapirer og gældsinstrumenter
 - iii. lån og forskud.
- b. ikkebalanceførte poster:
 - iv. afgivne lånetilsagn
 - v. afgivne finansielle garantier og
 - vi. andre afgivne tilsagn.

27. Instrumentet "lån og forskud" bør omfatte følgende opdeling:

- iii.a valutalån og
- iii.b forbrugerkredit.

6.2.a. Risikoprofil

28. Underdimensionen "risikoprofil" bør omfatte følgende elementer:

- 6.2.a.1. nødlidende
- 6.2.a.2. risikovægt
- 6.2.a.3. forholdet mellem samlede gæld og EBITDA (kun for juridiske personer)
- 6.2.a.4. belåningsgrad (LTV)
- 6.2.a.5. forholdet mellem lån og indkomst (kun for fysiske personer)
- 6.2.a.6. forholdet mellem gæld og indkomst (DTI) (kun for fysiske personer) og
- 6.2.a.7. forholdet mellem gældsservicering og indkomst (kun for fysiske personer).

Elementerne 6.2.a.4 til 6.2.a.7 bør følge de metoder, der anvendes til at måle og beregne dem og de definitioner, der er fastlagt i bilag IV og V til henstilling ESRB/2016/14 om lukning af datahuller

¹⁰ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutteres indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

vedrørende fast ejendom som ændret ved Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 21. marts 2019 (ESRB/2019/3).

Elementerne 6.2.a.1 til 6.2.a.7 bør omfatte angivelsen af en tærskel, som bør eller ikke bør overskrides, når en undergruppe af eksponeringer identificeres.

6.3. Type af sikkerhedsstillelse

29. Dimensionen "type af sikkerhedsstillelse"¹¹ bør omfatte følgende elementer, der gensidigt udelukker hinanden:

6.3.1. sikret/kollateraliseret og

6.3.2. usikret.

30. Elementet "sikret/kollateraliseret" bør indeholde følgende opdeling:

6.3.1.1. alle typer af sikkerhedsstillelse

6.3.1.2. sikret ved pant i beboelsesejendom (RRE)

6.3.1.3. sikret ved pant i erhvervsejendom (CRE) og

6.3.1.4. sikret ved andre former for sikkerhed end fast ejendom.

¹¹ Med henblik på præsentation klassificeres usikrede som en type af sikkerhedsstillelse.

6.3.a. Geografisk område

31. Underdimensionen "geografisk område" bør omfatte følgende elementer (regionale enheder), der følger den fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) i bilag I til forordning (EF) nr. 1059/2003¹²:

6.3.a.1. Medlemsstat (territorial enhed på NUTS 1-niveau¹³)

6.3.a.2. region i en medlemsstat (territorial enhed på NUTS 2-niveau) og

6.3.a.3. delregion eller by i tidligere regionale enheder (territorial enhed på NUTS 3-niveau).

32. Ved kombination af et element fra underdimensionen "geografisk område" med et element eller delelement af dimensionen "type af sikkerhedsstilling" bør underdimensionen "geografisk område" forstås som følger:

- a) Når eksponeringen er sikret ved pant i beboelsesejendom eller erhvervsjendom, henviser underdimensionen til den pågældende ejendoms specifikke beliggenhed (region, delregion eller by) i medlemsstaten eller til alle de eksponeringer, der er sikret i den pågældende medlemsstat.
- b) Når eksponeringen er sikret ved andre former for sikkerhed end fast ejendom, henviser underdimensionen, for så vidt angår fysiske personer, til debtors eller modpartens hjemsted (region, delregion eller by) i medlemsstaten eller til alle eksponeringer sikret ved andre former for sikkerhed end fast ejendom i den pågældende medlemsstat og for juridiske persons vedkommende den juridiske persons vedtægtsmæssige hjemsted (region, delregion eller by) i medlemsstaten.
- c) Når eksponeringen er usikret, henviser underdimensionen for fysiske persons vedkommende til debtors eller modpartens specifikke bopæl (region, delregion eller by) i medlemsstaten eller til alle usikrede eksponeringer i den pågældende medlemsstat og for juridiske persons vedkommende den juridiske persons vedtægtsmæssige hjemsted (region, delregion eller by) i medlemsstaten.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1), som ændret.

¹³ Ved større medlemsstater refererer NUTS 1 ikke til hele medlemsstaten, men til regioner i den. Dette niveau bevares derfor som et element, selv om dette niveau for nogle medlemsstaters vedkommende ikke er relevant.

7. Generelle principper for identifikation af en undergruppe af sektoreksponeringer

33. Når den relevante myndighed identificerer en undergruppe af sektoreksponeringer i overensstemmelse med afsnit 4-6, bør den sikre den rette balance mellem at imødegå de makroprudentielle eller systemiske risici, der opstår som følge af den relevante undergruppe, og de utilsigtede konsekvenser af at anvende en systemisk buffer på denne undergruppe.

34. For at gøre det lettere at foretage en korrekt identifikation af undergrupper af sektoreksponeringer, som en systemisk buffer kan anvendes på og navnlig for at undgå overlapninger og dobbelttælling af risici, bør de relevante myndigheder samarbejde med de kompetente myndigheder, hvis disse er forskellige.

7.1. Utilsigtet samspil med andre makroprudentielle foranstaltninger

35. Med henblik på afsnit 7, stk. 32 bør de relevante myndigheder navnlig:

- a. sikre, at de risici, der imødegås ved at anvende en sektorspecifik systemisk buffer, der er fastlagt i overensstemmelse med disse retningslinjer, defineres klart og indgående
- b. tage hensyn til og præcisere samspillet med andre aktive makroprudentielle foranstaltninger, når de planlægger at indføre en sektorspecifik systemisk buffer for at undgå at aktivere den systemiske buffer på en utilsigtet måde for de risici, der allerede er i forbindelse med de pågældende makroprudentielle foranstaltninger
- c. undgå utilsigtet samspil mellem systemiske buffere, hvis de samme systemiske risici er omfattet af flere systemiske buffere (sektorspecifikke og/eller bredere systemiske buffere), eller hvis det samme element til identifikation af en undergruppe af sektoreksponeringer anvendes i flere sektorspecifikke systemiske buffere.

7.2. Reciprocitet

36. Når de relevante myndigheder fastlægger en passende undergruppe af sektoreksponeringer, hvorpå de kan anvende en systemisk buffer, bør de tage hensyn til følgende:

- a. En overdrevet granulær anvendelse af den sektorspecifikke systemiske buffer vil afholde andre myndigheder fra at reciprokere foranstaltningen i overensstemmelse med artikel 134 i direktiv 2013/36/EU, hvis institutternes gennemførelse af foranstaltningen og de relevante myndigheders efterfølgende overvågning må forventes at blive forbundet med store omkostninger.
- b. Der kan opstå datahuller som følge af ikkeharmoniserede definitioner mellem jurisdiktioner, hvilket giver udfordringer i forhold til at reciprokere foranstaltningen og således i forhold til dens effektivitet. For at reducere disse datahuller bør de relevante myndigheder gøre brug af allerede eksisterende datakilder.

37. For at gøre reciprocitet så enkelt som muligt for de reciprokerende myndigheder, bør de relevante myndigheder i den aktiverende medlemsstat bestræbe sig på at give alle de oplysninger (herunder definitioner og relevante beregninger), som de anser for relevante, og som ikke er til rådighed for andre medlemsstater, således at de reciprokerende myndigheder i tilstrækkelig grad kan vurdere, om de bør reciprokere den systemiske buffersats.

38. De relevante myndigheder bør tage hensyn til ESRB's henstilling 2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig reciprocitet vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger og, hvor det er relevant, til tilsvarende foranstaltninger i andre medlemsstater.

7.3. Offentliggørelse

39. De relevante myndigheder bør tilstræbe at offentliggøre eventuelle regler eller generelle retningslinjer, herunder de væsentlighedstærskler, der er omhandlet i afsnit 5 i disse retningslinjer, eventuelt udstedt med henblik på at gennemføre bestemmelserne i disse retningslinjer, forudsat at offentliggørelsen af disse oplysninger ikke skader det finansielle systems stabilitet.

Bilag 1 — Liste over dimensioner og underdimensioner, der er gældende for hver sektorspecifik eksponering på højt plan

(i) Detaileksponeringer over for fysiske personer, som er sikret ved pant i beboelsejendom	(ii) Eksponeringer over for juridiske personer, som er sikret ved pant i erhvervsjendomme	(iii) Eksponeringer over for juridiske personer, bortset fra dem, der er specificeret i nr. ii)	(iv) Eksponeringer over for fysiske personer, bortset fra dem, der er specificeret i nr. i)
1. Type af debitor eller modpartens sektor i. Fysiske personer	1. Type af debitor eller modpartens sektor i. Ikke-finansielle selskaber ii. Finansielle selskaber iii. Offentlig forvaltning og service	1. Type af debitor eller modpartens sektor i. Ikkefinansielle selskaber ii. Finansielle selskaber iii. Offentlig forvaltning og service	1. Type af debitor eller modpartens sektor i. Fysiske personer
	1.a. Økonomisk aktivitet i. NACE A – S	1.a. Økonomisk aktivitet i. NACE A – S	
2.Type af eksponering i. Detaileksponeringer	2. Type af eksponering i. Alle eksponeringer ii. Detaileksponeringer iii. Andre end detail	2. Type af eksponering i. Alle eksponeringer ii. Detaileksponeringer iii. Andre end detail	2. Type af eksponering i. Alle eksponeringer ii. Detaileksponeringer iii. Andre end detail
<u>Fordelt på instrument</u> i. Aktieinstrumenter ii. Gældspapirer og gældsinstrumenter iii. Lån og forskud	<u>Fordelt på instrument</u> i. Aktieinstrumenter ii. Gældspapirer og gældsinstrumenter iii. Lån og forskud	<u>Fordelt på instrument</u> i. Aktieinstrumenter ii. Gældspapirer og gældsinstrumenter iii. Lån og forskud	<u>Fordelt på instrument</u> i. Aktieinstrumenter ii. Gældspapirer og gældsinstrumenter iii. Lån og forskud a. Valutalån

(i) Detaileksponeeringer over for fysiske personer, som er sikret ved pant i beboelsesejendom	(ii) Eksponeeringer over for juridiske personer, som er sikret ved pant i erhvervsejendomme	(iii) Eksponeeringer over for juridiske personer, bortset fra dem, der er specificeret i nr. ii)	(iv) Eksponeeringer over for fysiske personer, bortset fra dem, der er specificeret i nr. i)
a. Valutalån b. Forbrugerkredit iv. Afgivne lånetilsagn v. Afgivne finansielle garantier vi. Andre afgivne tilsagn	a. Valutalån iv. Afgivne lånetilsagn v. Afgivne finansielle garantier vi. Andre afgivne tilsagn	a. Valutalån iv. Afgivne lånetilsagn v. Afgivne finansielle garantier vi. Andre afgivne tilsagn	b. Forbrugerkredit iv. Afgivne lånetilsagn v. Afgivne finansielle garantier vi. Andre afgivne tilsagn
2.a. Risikoprofil i. Nødlidende ii. Risikovægt iii. Belåningsgrad iv. Forholdet mellem lån og indkomst v. Forholdet mellem gæld og indkomst vi. Forholdet mellem gældsservicering og indkomst	2.a. Risikoprofil i. Nødlidende ii. Risikovægt iii. Belåningsgrad iv. Forholdet mellem gæld og EBITDA	2.a. Risikoprofil i. Nødlidende ii. Risikovægt iii. Belåningsgrad iv. Forholdet mellem gæld og EBITDA	2.a. Risikoprofil i. Nødlidende ii. Risikovægt iii. Belåningsgrad iv. Forholdet mellem lån og indkomst v. Forholdet mellem gæld og indkomst vi. Forholdet mellem gældsservicering og indkomst
3. Type af sikkerhedsstillelse i. Sikret ved pant i RRE	3. Type af sikkerhedsstillelse ii. Sikret ved pant i CRE	3. Type af sikkerhedsstillelse i. Sikret ved pant i RRE iv. Sikret ved andre former for sikkerhed end fast ejendom v. Usikret	3. Type af sikkerhedsstillelse i. Alle typer af sikkerhedsstillelse ii. Sikret ved RRE iii. Sikret ved pant i CRE iv. Sikret ved andre former for sikkerhed end fast ejendom v. Usikret
3.a. Geografisk område i. Land (NUTS 1-niveau) ii. Region (NUTS 2-niveau)	3.a. Geografisk område i. Land (NUTS 1-niveau) ii. Region (NUTS 2-niveau)	3.a. Geografisk område i. Land (NUTS 1-niveau) ii. Region (NUTS 2-niveau) iii. By (NUTS 3-niveau)	3.a. Geografisk område i. Land (NUTS 1-niveau) ii. Region (NUTS 2-niveau) iii. By (NUTS 3-niveau)

(i) Detaileksponeringer over for fysiske personer, som er sikret ved pant i beboelsejendom	(ii) Eksponeringer over for juridiske personer, som er sikret ved pant i erhvervsjendomme	(iii) Eksponeringer over for juridiske personer, bortset fra dem, der er specificeret i nr. ii)	(iv) Eksponeringer over for fysiske personer, bortset fra dem, der er specificeret i nr. i)
iii. By (NUTS 3-niveau)	iii. By (NUTS 3-niveau)		

Bilag 2 — Eksempler på anvendelse af kriterierne for identifikation af undergrupper af sektoreksponeringer

40. Anvendelsen af kriterierne for identifikation af undergrupper af sektoreksponeringer, jf. afsnit 4 i disse retningslinjer, kan illustreres med seks eksempler. Ved alle eksemplerne antages det, at undergruppen er systemisk relevant i henhold til disse retningslinjers afsnit 5.

41. Eksempel 1: I land X tegner lån til forbrugere sig for 25 % af de samlede lån. Denne andel har været hastigt stigende i de senere år ("søgen efter afkast"-adfærd), hovedsagelig på grund af de lave marginer for sikrede lån og en lempelse af kreditstandarderne. Når land X rammer en afmatning, kan det økonomiske miljø udløse en kraftig stigning i antallet af misligholdelser/restancer i forbrugernes låneporteføljer. I dette tilfælde kan den relevante myndighed i en opsvingsfase anvende en sektorspecifik systemisk buffer på følgende undergruppe:

1. Type af debitor eller modpartens sektor = Fysiske personer
2. Type af eksponering = Alle eksponeringer i forbindelse med forbrugerkredit
3. Type af sikkerhedsstillelse = Usikret

Dette er en undergruppe af den fjerde gruppe af sektoreksponeringer, der er omhandlet i artikel 133, stk. 5, litra b), i CRD V.

42. Eksempel 2: I land Y er 70 % af realkreditlånene i sektoren for beboelsesejendom (RRE) koncentreret i hovedstaden. Ejendomsmarkedet i hovedstaden er overvurderet (i modsætning til landområder) ifølge nationale og internationale undersøgelser. Samtidig har den lave rente øget husholdningernes gældsætning i land Y betydeligt. I dette tilfælde kan den relevante myndighed anvende en sektorspecifik systemisk buffer på følgende undergruppe:

1. Type af debitor eller modpartens sektor = Fysiske personer

2. Type af eksponering = Detaileksponeringer

2.a. Risikoprofil = LTV > 60 % og DTI > 4

3. Type af sikkerhedsstillelse = RRE

3.a. Geografi = Hovedstad

Dette er en undergruppe af den første gruppe af sektoreksponeringer, der er omhandlet i artikel 133, stk. 5, litra b), i CRD V.

43. Eksempel 3: I land Z er 20 % af den samlede långivning, som er sikret ved pant i fast ejendom, til indenlandsk landbrug. Det samlede udlån, som er sikret ved pant i fast ejendom i land Z, udgør mere end landets BNP. I dette land er landbrugssektoren ikke rentabel. De fleste af eksponeringerne i denne sektor er over for stærkt gældsatte debitorer, som samtidig er meget følsomme over for rentestigninger. For land Z udgør denne undergruppe af eksponeringer en systemisk risiko. Den relevante myndighed kan anvende en sektorspecifik systemisk buffer på følgende undergruppe:

1. Type af debitor eller modpartens sektor = Ikkefinansielle selskaber

1.a. Økonomisk aktivitet = NACE A

2. Type af eksponering = Alle eksponeringer i forbindelse med lån og forskud

2.a. Risikoprofil = Forholdet mellem gæld og EBITDA > 4

3. Type af sikkerhedsstillelse = CRE

Dette er en undergruppe af den anden gruppe af sektoreksponeringer, der er omhandlet i artikel 133, stk. 5, litra b), i CRD V.

44. Eksempel 4: I land W udgør de samlede udestående virksomhedsobligationer 500 mia. EUR, svarende til 20 % af landets BNP. Næsten 50 % af disse obligationer besiddes af den indenlandske banksektor. På grund af den lave rente, som har været fremherskende i mange år, er andelen af bankernes balance af virksomhedsobligationer i nederste ende af investment grade steget fra 10 % til 40 %. I tilfælde af en recession vil tabene fra sådanne

beholdninger kunne destabilisere den indenlandske banksektor. Den relevante myndighed kan anvende en sektorspecifik systemisk buffer på følgende undergruppe:

1. Type af debitor eller modpartens sektor = Ikke-finansielle selskaber
2. Type af eksponering = Alle eksponeringer i forbindelse med gældsinstrumenter
3. Type af sikkerhedsstillelse = Usikret

Dette er en undergruppe af den tredje gruppe af sektoreksponeringer, der er omhandlet i artikel 133, stk. 5, litra b), i CRD V.

45. Eksempel 5: I land P er husholdningernes gældsætning forholdsvis høj, og der er betydelige sårbarheder på boligmarkedet. Desuden er land P kendetegnet ved en stor andel af banker, der anvender IRB-modeller. Andelen af realkreditlån i fast ejendom til beboelse er betydelig på landeniveau, mens de gennemsnitlige risikovægte ligger under EU-medlemsstaternes. I dette tilfælde kan den relevante myndighed anvende en sektorspecifik systemisk buffer på følgende undergruppe:

1. Type af debitor eller modpartens sektor = Fysiske personer
2. Type af eksponering = Detaileksponeringer
 - 2.a. Risikoprofil = (Gennemsnitlig) risikovægt < 20%
3. Type af sikkerhedsstillelse = RRE

Dette er en undergruppe af den første gruppe af sektoreksponeringer, der er omhandlet i artikel 133, stk. 5, litra b), i CRD V.

46. Eksempel 6: I land Q er banksektoren kendetegnet ved en balance med lav kreditkvalitet. I dette land har renten været lav i mange år, hvilket har skabt strukturelle sårbarheder. I tilfælde af en senere rentestigning kan risikoen for en genopblussen af misligholdte lån udgøre en alvorlig systemisk risiko for land Q. I dette tilfælde kan den relevante myndighed af forebyggende årsager anvende en sektorspecifik systemisk buffer på følgende undergruppe:

1. Type af debitor eller modparten sektor = Ikkefinansielle selskaber
2. Type af eksponering = Alle eksponeringer
 - 2.a. Risikoprofil = Nødlidende (forhold) > 5 %
3. Type af sikkerhedsstillelse = CRE

Dette er en undergruppe af den anden gruppe af sektoreksponeringer, der er omhandlet i artikel 133, stk. 5, litra b), i CRD V.